

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ:

Εν πλω, πορείες και “πορείες”

Η ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΠΑΛΙΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ανθρωπο βλέπεις και άνθρωπο δεν ξέρεις, λέει ο σοφός λαός μας. Εγώ έβλεπα, βέβαια, ότι ο Νίκος Καρακατσάνης μπορούσε να γράψει πολύ καλά από τις συνεργασίες του με την εφημερίδα μας και τους “Νέους Ορίζοντες” τής Κοινότητας, αλλά δεν ήξερα πως μπορούσε να γράψει με τόση ευαισθησία, περιγραφικότητα, ρεαλισμό, με αίσθημα και συναίσθημα. Γι’ αυτό αιφνιδιάστηκα όταν μου έδωσε να διαβάσω την πρώτη μορφή του βιβλίου του “Εν πλω, πλοηγήσεις και ‘πλοηγήσεις’” και με συγκίνησε η πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία τού λοστρόμου μπάρμπα Νικόλα.

Γράφει ο **ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ**

Ασφαλώς δεν έχω τις ικανότητες, ούτε γνώσεις ενός κριτή βιβλίων που μπορεί να διακρίνει τις αδιόρατες γλωσσικές παραμέτρους και φιλοσοφικές έννοιες που στοιχειοθετούν ένα καλό βιβλίο, όπως μπορεί ένας Καραλής ή ένας Δρακόπουλος. Κριτήριό μου για ένα βιβλίο είναι η δυνατότητά του να κρατήσει αδιάπτωτο το ενδιαφέρον μου, να με συγκινήσει, να μου δημιουργήσει ερωτηματικά και προβληματισμούς, να με βοηθήσει τελικά να αντιμετωπίσω τους δικούς μου δαίμονες. Και το τελικό αποτέλεσμα τής πνευματικής εργασίας τού Νίκου Καρακατσάνη, όσο αντικειμενικός μπορώ να είμαι για έναν φίλο, πιστεύω ότι θα ικανοποιήσει τον κάθε αναγνώστη.

Ο Νίκος ξετυλίγει για μάς τους στεριανούς με μαστοριά το θρύλο τής θάλασσας, τον κόσμο των ναυτικών που αιχμάλωτοι σε ένα πλωτό μικρό στρατόπεδο ζουν μακριά από τους αγαπημένους τους μεγάλα διαστήματα χρόνου για να κερδίσουν το βίος τους παλεύοντας με τα κύματα και τα στοιχεία τής φύσης.

Σαν Ελλήνας και προπαντός σαν Συμιακός, ασφαλώς έχω γνωρίσει πολλούς θαλασσινοί και έχω ζήσει από κοντά την αγωνία των δικών τους, την ανυπομονησία τους να τους ξαναδούν, την αγαλίαση και τη γιορτή στο αντάμωμα όταν ο θαλασσοδαρμένος ξεμπαρκάρει, αλλά και τα πικρά δάκρυα όταν πρέπει να επιστρέψει στο καράβι. Ομως αυτό είναι η μισή ιστορία τού κόσμου τής θάλασσας που έκανε την Ελλάδα μεγάλη ναυτική δύναμη. Η άλλη μισή, η άγνωστη για πολλούς από εμάς, είναι το κρυφό δράμα που ζουν οι ναυτικοί περιορισμένοι στη καμπίνα τους, όπως μας το

αποκαλύπτει με ζωντάνια που συγκλονίζει η δυνατή πέννα τού Νίκου. Το βιβλίο αυτό, όμως, δεν ζωγραφίζει μόνο λεπτομέρειες τής ζωής ανάμεσα στον ουρανό και τη θάλασσα, πάει πολύ πιο μακριά παρουσιάζοντας την απίστευτη βαρβαρότητα τού εμφυλίου πολέμου, αλλά και την ανθρωπιά που μάς σώζει, το μίσος που αποκτηνώνει και την τρυφερότητα τού

1. Ο Νίκος Καρακατσάνης στη κοντραφέφρα στο πέλαγος. 2. Με το συνάδελφό του και έναν από τους πρωταγωνιστές στο βιβλίο, Δημήτρη. 3. Στο Κορκοβάντο τού Ρίο, ο Νίκος Καρακατσάνης πρώτος από δεξιά και ο Δημήτρης δίπλα του.

έρωτα που εξαγνίζει.

Όπως λέει ο συγγραφέας, “πρόκειται για τη συγκλονιστική ιστορία ενός παλιού Έλληνα ναυτικού, τού μπάρμπα-Νικόλα, θύμα τού εμφυλίου, που αναδεικνύει την τραγική διαδρομή γενιών Ελλήνων - γιαγιάδων και μανάδων μας, παππούδων και πατεράδων μας - μέσα από διχασμούς, εθνικές καταστροφές, δικτατορίες, πολέμους, ειςβολές, κατοχές και εμφυλίους, ενώ παράλληλα ζωντανεύει μνήμες στους μετανάστες μας”.

Ειδικνευμένοι να κρίνει ένα βιβλίο, ο

Δρ Βρασίδης Καραλής, έγραψε μεταξυ άλλων στον πρόλογο τού βιβλίου:

“Όλο το βιβλίο μιλάει γι’ αυτή τη συνεχή ελπίδα, την ακοίμητη κανδήλα τής ψυχής του ανθρώπου που δεν παραδίδεται, δεν ενδίδει, δεν υποχωρεί. Η εσωτερική δύναμη τού αφηγητή διαποτίζει όλη την αφήγηση με ορμή, οργή και ένταση. Λίγα βιβλία που έχω διαβάσει διαπερνώνται από ένα τέτοιο ρίγος τής άμεσης και ακαταπότης δράσης όσο αυτό. Ο αναγνώστης που αρχίζει την πρώτη σελίδα, συναρπάζεται από τη δεινότητα τής αφήγησης και την ψυχογραφική βαθύτητα. Διαβάσει μια γλώσσα

τη χαράζετε. Έχετε και το μυαλό και τη θέληση. Το δύσκολο είναι να χαράζετε την “πορεία” σας στη ζωή. Εκεί το μυαλό συγκρούεται με την καρδιά και τα αισθήματα. Το μυαλό σε τραβάει πουνέντε, η καρδιά λεβάντε. Εκεί είναι τα δύσκολα. Αν δεν ισορροπήσεις, δε φτάνεις σε λιμάνι”.

Εξάλλου, σαν επίλογο τού βιβλίου του, ο Νίκος Καρακατσάνης, λέει και αυτά:

“Είχες δίκιο μπάρμπα-Νικόλα. Η ζωή είναι μια πουτάνα. Το έζησα κι εγώ πλέον τώρα. Μεσ’ από το μορντέλο της περνάνε δισεκατομμύρια άνθρωποι, αιώνες τώρα, για να γευτούν τα θέληγιά της, τα κάλλη της. Πολλοί την αγάπησαν με μια αγάπη αγνή, χωρίς ιδιοτελεία, χωρίς να ζητάνε αντάλλαγμα. Προσπάθησαν, θυσίαστηκαν να τη βγάλουν από τον βούρκο. Να τής φτιάξουν έναν κήπο γεμάτο μ’ άνθη κι εκείνη αρχόντισσα να μοιράζει ένα λουλούδι στους ανθρώπους που την επισκέπτονται.

Τα δισεκατομμύρια άνθρωποι δεν τής ζητούν να κάνουν έρωτα, να έχουν οργασμούς μαζί της. Ενα χαμόγελο, ένα χάδι, μια τοσηδούλα τρυφεράδα μόνο ζητούν. Αυτή, όμως, πορωμένη αφήνει να τη διαφεντεύουν, να τη μαγαρίζουν, να την ξεσκίζουν κάθε λογής νταβατζήδες.

Τύρανοι, δικτάτορες, στρατοκράτες, πλουτοκράτες, πατριδοκάπηλοι, έμποροι ιδεών, έμποροι και μεσάζοντες θεών οι νταβατζήδες της.

Μ’ αυτούς αιώνες τώρα κυλιέται στο βούρκο. Κι οι νταβατζήδες της να μακελεύουν εκείνους που μέσα

στους αιώνες ως και σήμερα την αγάπησαν παράφορα και πάλαιψαν να την αλλάξουν.”

***Η παρουσίαση τού βιβλίου “Εν πλω, πορείες και ‘πορείες’” θα γίνει την προσεχή Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου και ώρα 4 μ.μ. από τον Δρ Βρασίδα Καραλή και τον Νίκο Παπανικήτα, με συντονιστή τής εκδήλωσης τον συνάδελφο Θέμη Καλλό.

εύχυμη και δυναμική, μια γλώσσα αποχρώσεων αλλά και ισχυρών αντιθέσεων, μια γλώσσα πολυσυλλεκτική και πολυδιάστατη, μείγμα λέξεων τής αγοράς και τής φιλοσοφίας, ένα καλειδοσκόπιο τής πραγματικότητας”.

Δίνω ένα δείγμα γραφής τού Νίκου Καρακατσάνη με το παρακάτω απόσπασμα από το βιβλίο του:

“Μη μαραζώνεις, Νικόλα. Την πορεία πάνω στους χάρτες θα μάθετε να